

Był raz kogut, straszny... śpioszek,
co miał budzić sto kokoszek
na ogromnej farmie kurzej,
ale wołał pospać dłużej!

– Zbudź się, otwórz wreszcie oko,
przecież słońko już wysoko!

– Dajcie jeszcze pospać trochę...

– Co tu robić z takim śpiochem?

– Zwykle piał o wpół do piątej,
a tu kwadrans po dziesiątej! –
denerwują się kokoszki. –
Może wziął nasenne proszki?

Zerwał się na wrzask indora:

– Wstań, kogucie! Późna pora!

Na nic teraz twoje pianie,

bo przepadło nam śniadanie.

Idź sam, zajrzyj do koryta!

Nie ma owsa ani żyta!

